IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

nã decoram. & lineas de bysso cemũ. Preterea &
pateras & tulla & libatoria. & cratereſ aureos
duos dõ uouendos. Petuit autẽ & peplas ut ſi
quiſ abbis uiris uoluiſſet reuerti adſe eũ pmit
teret & numũ delectareẽ eũ erudiris ſemp habe
re ſermonẽ & diuciaſ ſua libenter talib; impuri.
Huũmodi quidẽ cauſã adhonorẽ & gl̃am iudeor
ptholomeo nomine philadelfo fieri contigit
Impetrauerunt autẽ & a regib' aſie honorẽ quõ
cũ eis caſtra metati ſunt Nam ſeleuceus nomi
ne nicanor in ciuitatib' quas paſiã edificaue
rat & inferiore ſyria & in ipſa metropoli an
tiochia re publica ſua dignos eos effecit & equ'
eis honorẽ cũ habitatorib; macedonib' & gre
cis deputauit acten' in eadẽ conuerſatione eos
aliquando manſiſſe ſignũ eſt q̃d iudei nolentes
alienigenarũ uti oleo accipiunt diffinitã q̃n
dam a principib' olympiaci certaminis p p̃cio
olei pecuniã pl'oq; antiocheno inp̃ſenti bel
lo uoleni ſoluere ꝗſiteudinẽ mutan' p̃fect' tẽ
ſyrie conſtituta ſeruauit & p' hec imperatorib' ueſ
paſiano & tito orbis tãtarum ſupplicauerunt a
lexandrini & antiocheni ut eis iuſ rei publice
de reliquo cũ iudeis ñ deberet eẽ cõmune nec
impetrauerunt Vnde poteſt conſiderari roma
nor modeſtia. & poci magnificentia ueſpaſi
ani & titi. qui eũ multa picula bellando ẽtra
iudeos ſuſtinuiſſent acerbe ferentes q̃d ſe tra
dere noluiſſent ſ; uſq; ad finẽ pugnantes pmaſ
ſuſſent nichil pentiuſ eis de hoc q̃d dudũ p̃ſti
tũ fuerat abſtulerunt ſ; ſimul & priorẽ iram
& peticionẽ magni pl̃i alexandrini & anto
cheni uiuacitet' expulerunt dũ nichil neq;
pamentis ad grãm iſtor neq; pinimentis de
uictorũ ceederent quatenũ p̃ſtiuerẽt aliq̃d p̃ſti
ne iudeor uultatis dicentes eos in pugna de
diſſe penas qui arma ceperunt in ſontes aũ
ñ eẽ iuſtũ ſua poſſeſſione priuari. Simile ũ
quidã & marcũ agrippã erga iudeos ſenſiſ
ſe cognouim'. Nam motus ẽtra eũ cretenſib' &
peremb' agrippã ut conuerſatione quã eis an
tiochus ſeleuci nepos qui apud grecos d's nun
cupatur dederat ſoli poſſiderent & dicentib' ut
ſi cognati eſſent eor iudei colerent ꝓprios eorũ
deos. habito iudicio iudei uicerunt ut ſuis u
tant' moribꝰ defendente eos nicolao damaſce
no. Nam agrippa int̃locut' eſt nichil innoua
re eis licere. Siquiſ autẽ certauſ uult hec noſſe
legat nicolai centeſimã & uiceſimã. tãtam. & q̃r
tam hyſtoriã. & agrippe quidẽ iudicũ ñ ẽ for
ſitan ammirandũ. Non enim pugnabat gẽs tũc
nrã aduerſus romanos. Veſpaſiani etiã & titi
magnificentiã quilibꝰ decentꝰ obſtupeſcit q̃
poſt tot bella & tanta certamina que ẽtra hos
habuerunt tam pie diſpoſitũ ſũ Reperam autẽ
orationẽ unde ad hec iudeor eſſet digreſſus.
Iudeos q̃ ſub impio magni antiochi regentiſ a
ſiam conſtitutos contigit multa toleraſſe dũ
tãta cor diuerſis calamitatib' ſubiaceret cũ illis
qui humile ſyriam habitare iudebant Nam
cũ antiochus pugnaſſet contra eupatorẽ pto
lomeũ & ei' filiũ ptholomeũ cognomine epipha
nen laborare contigit eos co uincente & uicto'
& eadẽ pati ut pareſ exiſterent Nam ui turba
to & tempeſtatib' fluctuanti dũ int̃ felicitatẽ
& calamitatẽ antiochi fuiſſent & cõmuniter
conſtituti. Cumq; uiciſſet ptholomeũ antioc
hus iudeam recepit Defuncto ũ ptholomeo fi
lio eupatore filius ei magnã uirtutẽ multũ
miſit & ducẽ ſcopã nomine ẽtra humile ſyri
am. multaſq; eor ciuitates cepit exquo nia gen'
expugnata adiecta eſt & ñ poſt multũ anto
chus ſcopã uicit confligens ẽtra eũ iuxta fon
tem iordanis. & multos abexercitu ei' p̃ſtrauit
Poſtea antiocho capiente ſyrie ciuitates quas
ſcopa tenuerat & ſamarie ſponte gens iude
orũ ad eũ tranſiens & in ciuitatẽ omnẽ ei' exer
citũ ſuſcepit & elefantiſ habundanter alimẽta
p̃buerunt & obſidente eos qui ab ſcopa in arce
hierozolimor relicti ſunt cuſtodes. pno animo
auxiliũ p̃ſtiterunt Igit' antiochus iuſtũ arbi
tratus iudeor erga ſe ſtudiũ liberalit' remune
randũ. [illegible] ſcripſit magiſtratib' & ami
cis teſti[illegible] ſomnia p[illegible] monũ exhibens. q̃d abeis
benetra[illegible]ectarem[illegible]ctatuſ ẽ ſ; & donationes q̃s
eis pgrã re[illegible]tribuere cognauit manifeſte
illis innouim Referam ũ eptias quas magiſtra
tib' de ipſis ſcripſerat p̃ponens teſtimoniũ q̃d no
bis p̃bet polybius megelopolitan' in. xi. hyſto
ria ſua ita dicens. Ptholomei dux ſcopa ad ſu
priora uadens loca ſupauit hiemis tempore
gentẽ iudeor. Dicit namq; & in eodẽ uolumi-